

Tekst: INGRID SPELT

Foto's: ANP, ARCHIEF

Welk moment veranderde het leven van Golden Earring-drummer Cesar Zuiderwijk? Na het overlijden van zijn vader vulde hij die leegte met drummen.

OVER CESAR

Cesar Zuiderwijk (1948, Den Haag) was tot 2021 drummer bij Golden Earring, één van de langst bestaande bands ter wereld. Met 'Radar Love' en 'Twilight Zone' scoorde de band internationale hits. Hij toert met de solovoorstelling 'De naakte waarheid' en 'Drumpraat', samen met Sietse Huisman, langs de theaters. Meer informatie is te vinden op zijn website musicstation.nl

Cesar Zuiderwijk

'IK ZOCHT AFLEIDING VOOR MIJN VERDRIET'

Op mijn dertiende stierf mijn vader aan longkanker en dat voelde als zo'n groot gemis. Ik ben enig kind, kreeg alle aandacht, en dan vorm je een hechte eenheid. Ik vond zijn dood vreselijk: mijn vader liet een enorme leegte achter. Ik zocht afleiding voor mijn verdriet, een passie om mijn tanden in te zetten. Al jaren zat ik bij de drumband van een turnvereniging en nu moest ik maar eens écht leren drummen. Ik was er dag en nacht mee bezig en luisterde naar de muziek van drummers die ik bewonderde, zoals Ringo Starr en Charlie Watts. Dát wilde ik ook.

Op mijn vijftiende werd ik gevraagd door de Haagse band Renée & The Alligators. Mijn onderbuurman dacht aan dat pikkie van boven, die hoorde mij altijd spelen. Mijn moeder vond het allemaal goed, mits ik mijn diploma aan het lyceum maar haalde. Ik ging steeds over, maar met de hakken over de sloot. Uiteindelijk ben ik van deze vrij conservatieve school geschopt omdat mijn kledingstijl niet beviel. School heb ik nooit meer afgemaakt; ik toerde met de band. Mijn moeder kon niets anders dan zich ermee verzoenen. Ik heb een paar Haagse bandjes versleten voor ik bij Golden Earring

'School heb ik nooit meer afgemaakt.'

kwam. In 'beatstad' Den Haag barstte het van de bandjes: iedereen die ik kende speelde. Hun aanbod om bij de Earring te komen drummen kón ik niet weigeren. Hun muziek was zo progressief en ze waren al twee keer in Amerika geweest. Ik zag het als een soort transfer. Ik wilde drummen zoals Keith Moon bij The Who en de Earring ging net zo tekeer. Ik hóórde in die band. Mijn moeder was trots op mij en kwam af en toe naar concerten. In 1984 overleed ze en ik heb op haar sterfbed nog net kunnen vertellen dat ik vader zou worden. Dat vond ze

zo te gek, jammer dat ze nooit oma heeft kunnen zijn. Vijftig jaar heb ik met de Earring gespeeld, tot George (Kooymans, red.) ALS kreeg. Natuurlijk mis ik de jongens weleens, het was een geweldige tijd, maar we hebben nog regelmatig contact. Onlangs hebben we met elkaar geluncht en daar was George gelukkig nog bij. Tijd om met weemoed terug te denken aan de Earring heb ik eigenlijk niet. Ik heb een drukke agenda en treed veel op in theaters. Ik zou ook niet zonder willen, drummen en verhalen vertellen geeft zo'n vrijheid. Ik krijg daar energie van!"